

Kotikaupungin kahvila- ja muusta kulttuurista

Lähtettänyt Maria Saarivuo

03.10.2007

Viimeksi päivitetty 03.10.2007

Työpäivän päätteeksi haen lapset päiväkodista, mutta toisinaan minulle jää muutama minuutti loppuaikaa ja pääsen juomaan iltapäiväkahvin tai -teen valitsemassani kahvilassa Itä-Vantaalla. Kovin on heikko tämä Vantaan kahvilatarjonta niin työpaikkani lähellä idässä kuin kotikulmilla lännessäkin. Monesti valitsen jonkin idyllisen kuppilan kauppakeskus Jumbosta tai yhtä viihtyisän näköalapaikan kauppakeskus Myyrmannista.

Toisinaan tapailen ystäviä kahvittelun tai lounaan merkeissä jossakin kodin ulkopuolella. Mitään periaatteellista minulla ei ole siinä, että kohteeksi muotoutuu lähes poikkeuksetta jokin helsinkiläinen kahvila tai ravintola, en vain tunne monta viihtyisää ja laadukasta ruokapaikkaa kotikaupungissani. Kunnan ravintola-aterian suhteen tilanne Vantaalla on luultavasti vieläkin surkeampi. Missä ihmeessä täällä voisi viettää romanttista kynttiläillallista tai tarjota lapsille tyylikkäässä ja rauhallisessa ympäristössä muuta kuin pitsaa, hampurilaista tai texmex-sotkuja?

Varmasti Vantaalta löytyy joitakin kivoja ja kodikkaitakin kahvihuoneita, muutamassa olen käynytkin. Näistä kahviloista saattaa kuulla kaupungissa pidempään asuneilta tai niihin sattumalta törmänneiltä. Mitään railakasta ei markkinointi tällä saralla kuitenkaan ole. Yleinen mielipide tuntuu näkevän Vantaalla ainakin jonkinasteisen tyhjiön ravintolaelämän saralla. Lisäksi useimmat kivat kahvilat tuntuvat sulkevan ovensa illoiksi ja viikonlopuiksi.

Tyhjiö löytyy paitsi paikallisesta kahvila- ja ravintola- niin myös perinteisemmästä kulttuurista. Paraikaa käydään keskustelua siitä tulisiko Itä-Vantaan musiikkiopiston ja kuvataidekoulun saada uudet tilat Tikkurilan Orvokkitien koulusta vai vanhasta silkkitehtaasta Keravanjoen rannasta. Vapaa-ajan lautakunta käsittelee asiaa tämän kuukauden aikana. Mielestäni oikea tila olisi ehdottomasti silkkitehdas.

Ei ole ollenkaan samantekevää, millaista profiilia kaupunki kantaa paitsi lasten ja nuorten myös yleisemmin kulttuurielämän saralla. Paitsi että Vantaalla on mukaviakin kahviloita, joita ihmiset vain eivät riittävän hyvin tunne, täällä on myös valtavan viehättävän luonnon- ja kulttuurimaisemia, joita kaupunki ei riittävästi hyödynnä markkinoinnissaan.

Nyt olisi tuhannen taalan paikka kehittää Heureka-tiedekeskuksen rinnalle todellinen vastapaino taiteen saralta. Muutaman euron säästö valitsemalla musiikkiopiston ja kuvataidekoulun uudeksi kodiksi Orvokkitien koulu ei kanna hedelmää niin niissä opiskeleville lapsille ja nuorille kuin kaupungin imagollekaan. Toivottavasti päättäjämme eivät jälleen tee päätöksiä laput silmillään tulpat korvissaan.